

KOPVOORN (*Leuciscus cephalus*)

Leefomgeving

De kopvoorn behoort, evenals de winde, tot de grotere reofiele cypriniden. De kopvoorn komt voornamelijk voor in relatief ondiepe, vrij sterk stromende beken en rivieren met een bodem van grind en grotere stenen, waarin relatief veel aquatische vegetatie groeit.

De kopvoorn 'staat' in kleine scholen bij voorkeur in de stroming achter stuwen, watermolens, brugpijlers en andere grote obstakels, of op de overgang van draaikolken en stroomversnellingen naar rustig water. Ook is deze vissoort vaak te vinden op diepere, beschaduwde plaatsen met een rustige en gelijkmatige stroming, zoals poelen aan de oevers van rivieren.

Voortplanting

De paaitijd van de kopvoorn loopt van april tot juni, wanneer het water een temperatuur heeft bereikt van ca. 10 °C.

In deze periode trekt de kopvoorn naar ondieper water (minder dan één meter diep). Hier worden de eieren afgezet aan de grind- of kiezelbodem, maar ook grote stenen en waterplanten worden wel als paaisubstraat gebruikt. Er zijn aanwijzingen dat de kopvoorn ook boven een schone zandbodem paait.

Jonge kopvoorns hebben ondiepe, beschutte plaatsen nodig, waar op de zand- of grindbodem plaatselijk ook slib wordt afgezet.

Voedsel

De kopvoorn is een uitgesproken generalist die vrijwel alles eet wat hem voor de (grote en brede) bek komt. Het voedselpakket van jonge kopvoorn bestaat uit watervlooien, waterplanten, algen en detritus. Volwassen kopvoorn eet daarnaast ook insecten en hun larven, evenals kleine vissen en in het water gevallen vruchten.

Groei en leeftijd

De kopvoorn kan ongeveer 65 cm lang worden. In het eerste jaar bereiken ze een lengte van 3 tot 7 cm. Geslachtsrijp wordt de kopvoorn in het derde jaar bij een lengte van ca. 16 cm (mannetjes) of pas in hun vierde of vijfde jaar bij een lengte van 32 cm (vrouwtjes).

De kopvoorn kan meer dan 20 jaar oud worden.